

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ศึกษาธิการ, กระทรวง. วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา 72 จังหวัด.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.

กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลเมืองแพร่ งานวิเคราะห์นโยบายและแผน. แผนพัฒนาสามปีเทศบาลเมืองแพร่ ประจำปี พ.ศ.2550 – 2552.แพร่: เทศบาลเมืองแพร่, 2550. (อัดสำเนา)

เกรียงไกร เกิดศิริ. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : (ม.ป.ท.) 2547. (อัดสำเนา)

กลุ่มลูกหลานเมืองแพร่. "ศึกษาเมืองแพร่" และ "สาวความสำเร็จเมืองแพร่". กรุงเทพฯ: ไทยอุตสาหกรรมการพิมพ์, 2548.

จันทร์ นันดา. การศึกษาการรับรู้ของคนในชุมชนต่อจินตภาพและเอกลักษณ์เมืองเพื่อการปรับปรุงภูมิทัศน์กรณีศึกษาเมืองแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง, 2546.

ชูขวัญ ฤงเงิน และ สิริมา ไชยมา. เมืองแพร่บ้านเรา. พิมพ์ครั้งที่ 2.แพร่: แพร่ไทยอุตสาหกรรมการพิมพ์, 2542.

ดวงจันทร์ อภาวัชชาวุฒม์. เมืองยั่งยืนในเอเชีย. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์. การศึกษาเพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดแพร่ น่าน อูริติดี พะเยา.

กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530.

เมธพร ศรีพลวงษ์. การฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ย่านสะพานพระราม 8 ถนนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

ยุทธการ หาญพยัค. การศึกษาและสำรวจอัตลักษณ์ทางกายภาพของชุมชนเมืองกรณีศึกษา เขตเมืองเก่าพื้นที่เทศบาลเมืองแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์, 2539.

ลิ้ม วิลเลียม. (โพสท์) โมเดลทางเลือก: มุมมองของเอเชีย. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ art4d, 2549.

วรรณศิลป์ พีรพันธุ์,รศ.ดร. องค์ประกอบเมือง. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538. (อัดสำเนา)

วิมลสิทธิ์ นรยางกูร. พฤติกรรมมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

สงวน โชติสุรัตน์. ประเพณีภาคเหนือ. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2512.

ภาษาอังกฤษ

Lynch, K. Theory of Good City Form. Cambridge: MIT Press, 1981.

Lynch, K. The Image of the City. Cambridge: MIT Press, 1960.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก สภาพปัจจุบันและข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ศึกษา

ข้อมูลด้านนโยบาย

แนวทางการพัฒนาระดับประเทศ

การพัฒนาที่อยู่อาศัยในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5-6 และ 7 มีการกล่าวถึงการพัฒนาที่อยู่อาศัยอยู่ในส่วนของการพัฒนาเมืองและพื้นที่เฉพาะ รวมทั้งการพัฒนาบริการพื้นฐาน ซึ่งที่อยู่อาศัยเป็นหนึ่งในบริการพื้นฐานที่สำคัญ มีการกำหนดเป้าหมายการจัดสร้างที่อยู่อาศัย และการปรับปรุงชุมชนแออัด ทั้งใน กรุงเทพมหานคร และภูมิภาค โดยเน้นให้สามารถรับบริการพื้นฐานได้อย่างทั่วถึง สนับสนุนให้มีความมั่นคงในสิทธิการถือครอง ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยในช่วงเวลาที่แน่นอน รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และการจัดระบบการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8-9 จนถึง ฉบับที่ 10 ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นแผนที่มียุทธศาสตร์สำคัญคือการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในทุกๆ ด้าน และให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงของการพัฒนาเมืองและชนบท ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน นำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล การเป็นเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน การพัฒนาที่อยู่อาศัยถูกจัดเป็นปัจจัยหนึ่งของการสร้างศักยภาพสังคม และชุมชนให้เข้มแข็ง ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม ให้เกิดสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้อย่างพอเพียง วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแนวทางการพัฒนาประเทศ ภายใต้หลักการที่ยึดความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการสร้างภูมิคุ้มกัน มุ่งการพัฒนาที่สมดุลและมีการบูรณาการทุกมิติทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ให้มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” โดยยังคงยึดแนวปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวม ที่มีคนเป็นศูนย์กลางอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประเทศให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและความผันผวนของกระแสโลกาภิวัตน์ทั้งด้านวัตถุ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจ อันจะนำไปสู่ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางและสังคมอยู่ดีมีสุข (Green and Happiness Society) นำมาซึ่งการบูรณาการ การสร้างเครือข่ายพัฒนาร่วมกัน สอดคล้องกับทิศทางการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

นโยบายและบทบาทการพัฒนาระดับภูมิภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนภาคเหนือ

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเหนือ เป็นกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะกลาง (พ.ศ. 2546 – 2550) มุ่งเน้นการใช้ศักยภาพของที่ตั้งซึ่งศูนย์กลางการเชื่อมโยงกับประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ (GMS) รวมถึงโอกาสจากความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ GMS ที่เน้นการพัฒนาในแนว North-South Economic Corridor และ East-West Economic Corridor และการที่จีนเข้าเป็นสมาชิก WTO ประกอบกับภาคเหนือมีการพัฒนาโครงสร้างบริการพื้นฐานตามนโยบายเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคมาตลอดช่วงกว่าสองทศวรรษที่ผ่านมา และในปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของภาคเหนือจึงเน้นการใช้ฐานและทุนการพัฒนามีอยู่เดิมให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น และเร่งดำเนินการผลักดันให้เกิดฐานเศรษฐกิจใหม่ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพฐานเศรษฐกิจเดิมให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนภาคเหนือไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ใช้ศักยภาพแหล่งที่ตั้งและความพร้อมของโครงสร้างบริการพื้นฐานที่มีอยู่ สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 นำคุณค่าด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น และธรรมชาติเพื่อเป็นฐานในการสร้างรายได้ ทั้งด้านการท่องเที่ยวและหัตถอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ใช้ศักยภาพการผลิตของพื้นที่และทรัพยากรมนุษย์สร้างประสิทธิภาพ และเพิ่มความเข้มแข็งฐานเศรษฐกิจเดิม และช่วยการกระจายรายได้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เร่งฟื้นฟูและอนุรักษ์เพื่อคืนทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ให้กับภาคเหนือ

นโยบายและบทบาทการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน (กลุ่มล้านนา)

1. วิสัยทัศน์กลุ่มล้านนา "ประตูทองสินค้าสู่โลก โดดเด่นวัฒนธรรมล้านนา นำอยู่ทุกถิ่นที่"

2. บทบาทของกลุ่มล้านนา

- เป็นภูมิภาคที่มีระบบเศรษฐกิจสมบูรณ์ในตัวเอง

- เป็นฐานและประตูด้านการค้า โครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ อีโคโนมิกรวมกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) และเอเชียใต้ (BIMSTEC)

- โดดเด่นในสาขาบริการ การท่องเที่ยวหัตถกรรม อุตสาหกรรมที่ปราศจากมลพิษและเกษตรประณีต

- เป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์และการค้าต่างประเทศ

3. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือกลุ่มล้านนา

1) ยุทธศาสตร์เชิงรุก : สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่พัฒนาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับกลุ่ม

ประเทศอานุมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) และเอเชียใต้ (BIMSTEC) พัฒนาประตูเศรษฐกิจเพื่อเป็นช่องทางการค้าและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน

2) ยุทธศาสตร์ปรับตัว : เพิ่มมูลค่าฐานเศรษฐกิจเดิม

- สร้างงานหัตถกรรมที่มีเอกลักษณ์และความเป็นเลิศในระดับนานาชาติ สำหรับตลาดเฉพาะ (Niche Market) โดยการนำวัฒนธรรมล้านนามาสร้างเอกลักษณ์และเรื่องราวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า

- เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเพื่อเป็นพลังดึงดูดใหม่จากทรัพยากรท่องเที่ยวทั้งภายในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศในอานุมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร โดยสร้างความหลากหลายและการบริหารจัดการสมัยใหม่

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน : สนับสนุนทั้งฐานเศรษฐกิจเดิมและเศรษฐกิจใหม่ให้ยั่งยืน

- ดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา

- ดำรงความเป็นฐานทรัพยากรธรรมชาติ โดยฟื้นฟูและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว

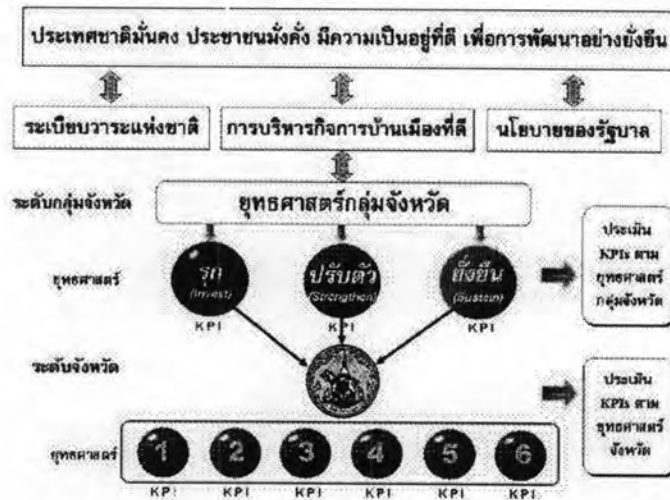
นโยบายและบทบาทการพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์และกรอบการพัฒนาจังหวัดแพร่

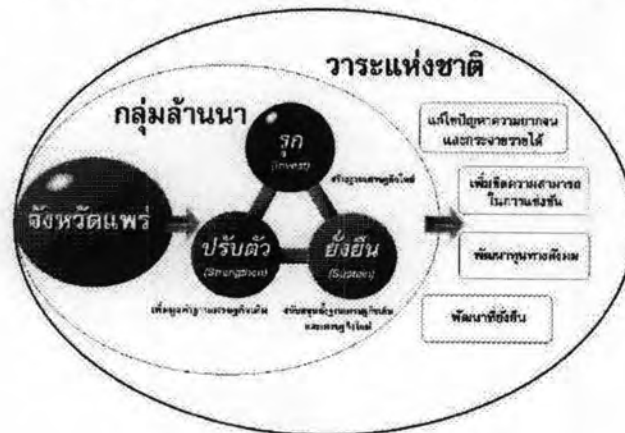
จังหวัดแพร่ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่โดยยึดกรอบแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ

1. ระเบียบวาระแห่งชาติ หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและนโยบายของรัฐบาลที่มีเป้าหมายในการ ทำให้ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีค้ำ มีความเป็นอยู่ที่ดี และมีการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่ม 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน หรือกลุ่มล้านนา และมี การกำหนดยุทธศาสตร์ ของกลุ่มจังหวัดรวม 3 ด้านคือ

แผนภูมิ ความสัมพันธ์ยุทธศาสตร์ชาติ/กลุ่มจังหวัด/จังหวัด

แผนภูมิ กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)จังหวัดแพร่

จุดแข็ง

- มีวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่มีเอกลักษณ์
- ประชาชนมีความชำนาญในการผลิตผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นหลายด้าน
- มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งศิลปวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมโบราณสถานและแหล่งธรรมชาติที่บริสุทธิ์สวยงาม
- มีสถานศึกษาทุกระดับและสถาบันวิจัยหลากหลายสาขา
- มีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมกับการปลูกไม้สัก และมีความหลากหลายทางชีวภาพ
- เป็นจุดเชื่อมโยงภาคเหนือตอนบนและภาคเหนือตอนล่างโดยมีการคมนาคมที่สะดวกทั้งทางรถยนต์รถไฟ
- มีแหล่งแร่โพลินที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมของจังหวัดเป็นแหล่งต้นน้ำสายหลักของประเทศ และแม่น้ำสาขากระจายเต็มพื้นที่

จุดอ่อน

- ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำและมีคุณภาพชีวิตต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
- สินค้าที่ระลึกของจังหวัดแพร่ยังไม่มีเอกลักษณ์และชื่อเสียงที่โดดเด่น
- ขาดทักษะในการบริหารจัดการธุรกิจและการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดสินค้า OTOP และ SMEs
- ขาดแคลนแหล่งวัตถุดิบในงานหัตถกรรมและอุตสาหกรรมต้องนำมาจากจังหวัดอื่นทำให้มีต้นทุนสูง
- พื้นที่เกษตรมีจำกัดเพียงร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด
- การบริการจัดการการผลิต การแปรรูป และการตลาดด้านการเกษตรยังไม่ครบวงจรและขาดประสิทธิภาพ
- แหล่งท่องเที่ยวขาดจุดดึงดูดที่เด่นชัดนักท่องเที่ยวยังไม่รู้จักจังหวัดแพร่มากนัก
- ขาดการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างเป็นระบบ
- มีภัยธรรมชาติบ่อยครั้งทั้งอุทกภัยและภัยแล้ง

โอกาส

- นโยบายการพัฒนาที่เชื่อมโยงเศรษฐกิจและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงสนับสนุนการเชื่อมโยงการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- การปฏิรูประบบราชการและนโยบายการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ(CEO) เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ
- การบริหารจัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของจังหวัด
- นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เพิ่มโอกาสในการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชนทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมได้ดียิ่งขึ้น
- มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติมากขึ้น และนักท่องเที่ยวมีกระแสนิยมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม
- นโยบายของรัฐบาลเอื้อต่อการพัฒนา OTOP และ SMEs
- นโยบายเร่งรัดการปลูกพืชเศรษฐกิจและการเกษตรปลอดภัย
- นโยบายการปราบปรามยาเสพติดและผู้มีอิทธิพลอย่างจริงจัง
- รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนโครงการพัฒนาลุ่มน้ำยมเพื่อแก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง
- ความต้องการการผลิตภัณฑ์จากไม้มีจำนวนมากและมีอย่างต่อเนื่อง

ภัยคุกคาม

- กฎระเบียบบางประการไม่เอื้อต่อการประกอบอาชีพท้องถิ่นบางประเภท เช่น การผลิต สุราพื้นบ้าน การทำประดิษฐ์กรรมจากไม้
- การเปิดตลาดการค้าเสรีกับประเทศเพื่อนบ้าน (FTA) ส่งผลกระทบทำให้เกิดการแข่งขันในตลาดสูงขึ้น

ศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของจังหวัดแพร่

- มีวัฒนธรรมประเพณีที่เก่าแก่โบราณและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
- มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะเป็นแหล่งไม้สักทองผืนใหญ่ของประเทศ
- มีภูมิปัญญาที่โดดเด่น เช่นการทอผ้าตีนจก ผ้าหม้อห้อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไม้ ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก
- มีทำเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ล้านนา สามารถเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดและประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยสามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้า ทางรถไฟของภูมิภาค

วิสัยทัศน์จังหวัด

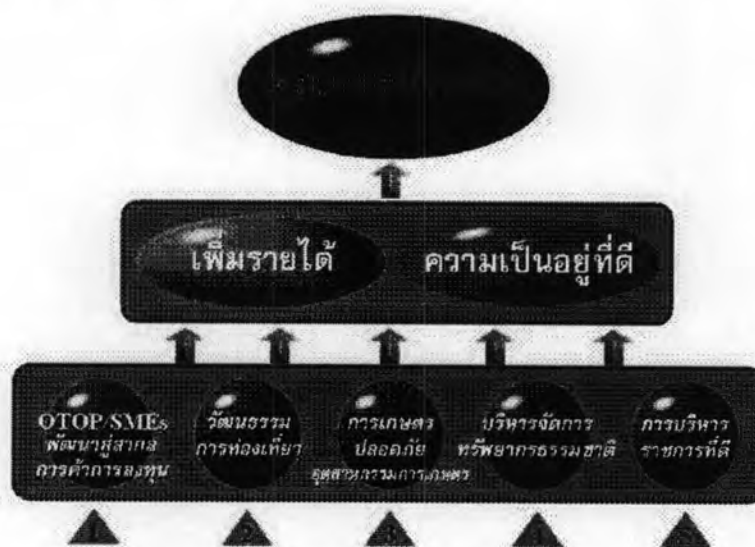
" เมืองไม้สัก วิถีชีวิตวัฒนธรรมล้านนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น สุมาตราฐานสากล "

เป้าประสงค์

- ผลิตรถยนต์ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาไปสู่สากล
- วัฒนธรรมของเมืองแพร่หรือชื่อเป็นที่ประทับใจ
- ผลิตผลทางการเกษตรปลอดภัยต่อผู้บริโภค
- มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อประโยชน์ต่อการแก้ไขภัยแล้งและอุทกภัย
- ส่วนราชการสามารถให้บริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนাজังหวัดแพร่ 7 ด้าน

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ วิสาหกิจชุมชนการค้าการลงทุน SMEs และการแก้ไขปัญหาความยากจน
- ยุทธศาสตร์อนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมและพัฒนาการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย และอุตสาหกรรมเกษตร
- ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์พัฒนาลุ่มน้ำยม
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์

แผนภูมิ จากยุทธศาสตร์ ทั้ง 7 ด้าน กำหนดเป็น 5 เป้าหมายการพัฒนา

กลยุทธ์การพัฒนাজังหวัดแพร่

1. กลยุทธ์ในภาพรวม เน้นการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ทั้ง 7 ด้าน เพื่อนำไปสู่การเพิ่มรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน ภายใต้กรอบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
2. กลยุทธ์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOPI SMEs วัฒนธรรมการท่องเที่ยว และการเกษตร ใช้หลักการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์หลัก ทั้งด้านการพัฒนาคุณภาพของวัตถุดิบ การแปรรูปบรรจุภัณฑ์ การวิจัยพัฒนา การสนับสนุนด้านการเงิน และการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดทั้งระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ
3. กลยุทธ์ในการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ใช้กรอบการพัฒนาลุ่มน้ำยม โดย

พัฒนาพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร พัฒนาแม่น้ำยมและแม่น้ำสาขา และพัฒนาคุณภาพน้ำ ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน

4. กลยุทธ์ในการให้บริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ใช้กรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเน้นการดำเนินงานเชิงรุก การลดขั้นตอน และระยะเวลาการให้บริการ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และการอำนวยความสะดวกในการบริการ

5. กลยุทธ์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์ สร้างเสริมสุขภาพอนามัย ส่งเสริมการศึกษา และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านการทำงาน และส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการทางสังคม

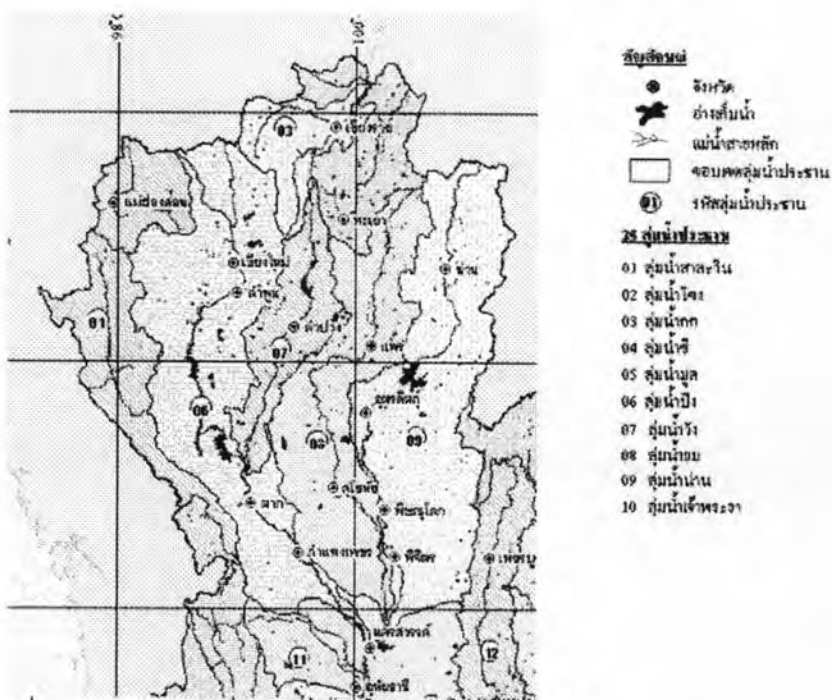
โครงการสำคัญขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาเมืองในอนาคต

โครงการพัฒนากลุ่มน้ำยมจังหวัดแพร่

เหตุผลและความจำเป็น

แม่น้ำยมไหลผ่านจังหวัดแพร่ตามแนวยาวของจังหวัดระยะทาง 280 กม. ซึ่งเป็นความยาว 1 ใน 3 ของความยาวทั้งหมดของลำน้ำ มีลำน้ำสาขาและลำน้ำย่อยกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ จำนวนมาก ทำให้มีปริมาณน้ำท่าไหลลงสู่ลำน้ำประมาณร้อยละ 41 ของ ปริมาณน้ำท่าทั้งหมดในพื้นที่ลุ่มน้ำยม

ในปัจจุบันแม่น้ำยม ลำน้ำสาขา ตลอดจนลำน้ำย่อยต่าง ๆ มีสภาพตื้นเขิน ขาดแหล่งเก็บกักน้ำอย่าง เพียงพอในฤดูแล้ง ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำ ประกอบกับ จังหวัดแพร่มีลักษณะภูมิประเทศ ที่เป็นภูเขาล้อมรอบทั้ง 4 ด้าน ทำให้ในฤดูฝนมักเกิดปัญหาอุทกภัย สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นจำนวนมาก รวมทั้งคุณภาพน้ำบางแห่งมีคุณภาพต่ำไม่เหมาะสมต่อการอุปโภคบริโภค ประกอบกับการพัฒนาและฟื้นฟูสภาพของแม่น้ำยมที่ผ่านมา มักจะทำโดยคำนึงถึง การแก้ไขปัญหาในแต่ละพื้นที่ใน ลักษณะ ของเฉพาะหน้าซึ่งไม่ได้พิจารณาในภาพรวม ทำให้การพัฒนาและแก้ไขปัญหาบางครั้งขาดความเชื่อมโยง ไม่ครอบคลุม ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้สามารถพัฒนาเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดที่ต้องได้รับการแก้ไขพัฒนาโดยเร่งด่วน หากปล่อยให้ปัญหาสะสมโดยไม่รีบดำเนินการแก้ไข อาจส่งผลกระทบต่อจังหวัดอื่นที่อยู่ตอนล่างของกลุ่มน้ำยมด้วย ดังนั้น จังหวัดแพร่จึงได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มน้ำยมจังหวัดแพร่ โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาในระบบลุ่มน้ำที่ครอบคลุมปัญหาในทุกด้านให้เกิดความถาวรยั่งยืนและมีความสมดุลทั้งด้านการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยแผนพัฒนากลุ่มน้ำยมเน้นการมีส่วนร่วมในลักษณะพหุภาคี คือ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ซึ่งการพัฒนากลุ่มน้ำยมจังหวัดแพร่นอกจากจะสามารถแก้ไขปัญหาสำคัญของจังหวัดแล้ว เมื่อเปรียบเทียบปริมาณน้ำท่าในเขตจังหวัดแพร่คาดว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำและปัญหาอุทกภัยในจังหวัดอื่นในพื้นที่ลุ่มน้ำยมที่อยู่ด้านใต้ของจังหวัดแพร่ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 อีกด้วย

ภาพ กลุ่มลำนน้ำประปานในเขตภาคเหนือ

ภาพ ลำน้ำสาขาสู่น้ำยม ในจังหวัดแพร่

สรุปภาพรวมทิศทางการขยายตัวของเมืองและที่อยู่อาศัย

จังหวัดแพร่มีอัตราการขยายตัวของประชากรและสิ่งก่อสร้างความเป็นเมืองค่อนข้างต่ำ ประชากรมีการปลูกสร้างบ้านเรือนกระจายตัวโดยรอบตัวเมือง ควรมีการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารให้ได้มาตรฐานอาคารพาณิชย์เกิดขึ้นตามถนนสายหลัก ซึ่งแนวโน้มและทิศทางการขยายตัวของเมืองเป็นไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 101 (ถนนยันตรกิจโกศล) ซึ่งเป็นถนนสายประธาน และมีแนวโน้มการเติบโตตามแรงดึงดูดของย่านการค้าหลักปัจจุบันเมืองแพร่เริ่มมีการเติบโตทางด้านพาณิชย์กรรมในลักษณะของการค้าปลีก-ค้าส่ง เช่น บริเวณริมถนนยันตรกิจโกศล ทางด้านทิศเหนือ ใกล้สถานีขนส่ง มีห้างโลตัส ส่วนทางทิศใต้ลงมาตามถนน ใกล้โรงเรียนอาชีวศึกษามีห้างบิ๊กซี และใกล้กันมีย่านการค้าขนาดใหญ่ กาดน้ำทอง ซึ่งเป็นย่านที่มีอาคารพาณิชย์กว่าร้อยละยี่สิบเป็นย่านการค้าแห่งใหญ่ของจังหวัด และการค้าขายยังเชื่อมต่อไปถึงห้างมาร์คโฟ ที่อยู่ลึกเข้าไปด้านตลาดแพร่ปรีดา ทำให้การค้าเติบโตและ

ขยายตัวเป็นวงกว้างไปถึงบริเวณโรงพยาบาลแพร่ ซึ่งย่านการค้าเหล่านี้เป็นแหล่งงานก่อให้เกิดหอพัก บ้านเช่า ห้องเช่า มีการเข้ามาของแรงงานจากต่างอำเภอและจังหวัดใกล้เคียงเกิด ประชากรแฝงขึ้น

ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของชุมชนเมืองแพร่ในบริเวณต่างๆ มีลักษณะที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือในบริเวณเมืองเก่าจะมีการตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนมานาน ทั้งที่เป็นที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว 2 ชั้น อาคารพาณิชย์สูง 2-3 ชั้น ใช้เป็นที่ประกอบกิจกรรมทางด้านค้าปลีก มีลักษณะหนาแน่นทั้งพื้นที่ นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของส่วนราชการระดับจังหวัด เช่น ศาลากลางจังหวัด ศาลจังหวัด ฯลฯ รวมทั้งที่ทำการเทศบาลเมืองแพร่ วัดที่สำคัญของชุมชนเมืองแพร่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในบริเวณนี้ การตั้งถิ่นฐานในบริเวณพื้นที่ขยายตัวมาจากเขตเมืองเก่าได้แก่ย่านพาณิชย์กรรมใหม่บนถนนยันตรกิจโกศล ถนนช่อแฮ ถนนเจริญเมือง และถนนเหมืองหิต เป็นที่ตั้งของร้านค้าโรงแรม มีการตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนเมืองที่หนาแน่นและแออัด ลักษณะอาคารเป็นโครงสร้างคอนกรีตสูง 3-4 ชั้น การตั้งถิ่นฐานของชุมชนพักอาศัยได้แก่ บริเวณรอบนอก เช่น บริเวณถนนราชบุรีอุทิศ ถนนบ้านนาแหลม-เหมืองหม้อ และถนนเหมืองแดง ชุมชนเมืองแพร่เป็นชุมชนที่มีความสำคัญลำดับสูงสุดของจังหวัดและเป็นลำดับที่ 3 ของภาคเหนือมีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์ราชการระดับจังหวัด ในการให้บริการทางการศึกษา สังคม พาณิชยกรรมการเงินและการธนาคารแก่ชุมชนในเขตอำเภอต่างๆ ของจังหวัดแพร่

การแบ่งกลุ่มสภาพปัญหาของชุมชนเมืองที่ศึกษา

1) ปัญหาทางสภาพแวดล้อม

- ความแออัดของย่านการค้าที่กระจุกตัวในเขตเมืองเริ่มส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทั้งทางด้านมลภาวะ การระบายน้ำ ความแออัด
- ขาดพื้นที่นันทนาการและการสร้างเอกลักษณ์ทางภูมิทัศน์ของจังหวัด

2) ปัญหาจากการจราจร

- เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ และถนนสายย่อยมีลักษณะคับแคบ ในช่วงชั่วโมงเร่งด่วน และบริเวณสถานที่ราชการและย่านการศึกษาเริ่มมีการจราจรที่ติดขัด

3) ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย

- จากการเติบโตทางการค้าและพาณิชยกรรมและสถาบันการศึกษาส่งผลให้เกิดความต้องการที่อยู่อาศัยประเภทหอพัก บ้านเช่าขึ้นเป็นจำนวนมาก
- ที่อยู่อาศัยในเขตเมืองเริ่มปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็นอาคารพักอาศัยกึ่งร้านค้า (อาคารพาณิชย์กรรมจากการขยายตัวทางการค้า สังเกตได้จากอาคารพักอาศัยริมถนน ที่อยู่อาศัยของชุมชนเดิม ถกผลักให้ไปอยู่หลังอาคารพาณิชย์

4) ปัญหาชุมชนแออัด

- ลักษณะการอยู่อาศัยของชาวเมืองแพร่ จะค่อนข้างอยู่กับแบบรวมกลุ่มและมีพื้นที่

ว่างน้อย เนื่องจากการอยู่อาศัยแบบเครือญาติจะสร้างบ้านหลายหลังในที่ดินแปลง

เดียวกัน จึงมีการอยู่อาศัยค่อนข้างหนาแน่นแต่ไม่มีความแออัด ส่วนชุมชนแออัด

ในเขตเมืองแพร่มีเพียงแห่งเดียวคือ บริเวณชุมชนหลังขนส่งซึ่งเป็นคนต่างพื้นที่เข้ามาตั้งถิ่นฐาน

5) ปัญหาทางโครงสร้างพื้นฐาน

- จากการเติบโตของเมืองส่งผลให้การเตรียมโครงสร้างพื้นฐานของเมืองไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยเฉพาะเขตเมืองแพร่เริ่มเกิดปริมาณประชากรแฝงมากขึ้น

6) ปัญหาจากน้ำท่วม

- เมืองแพร่เป็นที่ลุ่มมักมีปัญหาน้ำท่วมทั้งในบริเวณสองฝั่งแม่น้ำยมและพื้นที่ข้างเคียง

- 7) ปัญหาความเสื่อมโทรมทรัพยากรธรรมชาติ
- จังหวัดแพร่มีภาพลักษณ์ เป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ แต่มักมีมีการตัดไม้ทำลายป่ากันมาก และการบุกรุกเขตป่าเพื่อทำการเกษตร

สรุปภาวะเศรษฐกิจและการเงินจังหวัดแพร่ ปี 2549

ปี2549เศรษฐกิจจังหวัดแพร่โดยรวมขยายตัวในเกณฑ์ดีการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ แม้จะขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงบ้างในช่วงครึ่งหลังของปี ส่วนหนึ่งเป็นผลจากรายได้เกษตรกรที่ชะลอลง ราคาน้ำมันที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับความเชื่อมั่นของทั้งผู้บริโภคและนักลงทุนที่ปรับตัวลดลงจากความไม่แน่นอนต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่วนการส่งออกก็ขยายตัวในเกณฑ์สูงทำให้ผลผลิตอุตสาหกรรมโดยเฉพาะเพื่อการส่งออกเพิ่มขึ้นมากแต่ชะลอลงในช่วงปลายปีตามอุปสงค์ต่างประเทศที่ชะลอตัว สำหรับภาคบริการขยายตัวดี ระดับราคาทั่วไปเร่งตัวขึ้น เงินฝากมีแนวโน้มขยายตัวเร่งขึ้น แต่เงินให้สินเชื่อชะลอลงจากระยะเดียวกันปีก่อน

1. ภาคเกษตร รายได้เกษตรกรจากพืชผลหลักเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ชะลอลงเมื่อเทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.7 ปีก่อน เนื่องจากผลผลิตพืชหลักลดลงร้อยละ 0.2 จากภาวะภัยแล้งเป็นสำคัญ ขณะที่ราคาพืชผลหลักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 โดยผลผลิตข้าวนาปีและข้าวนาปรังลดลงร้อยละ 9.4 และร้อยละ 7.8 เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกหลายพื้นที่ถูกน้ำท่วมช่วงต้นฤดูและภาวะภัยแล้งช่วงปลายฤดูผลผลิตกระเทียมลดลงร้อยละ 8.0 จากนโยบายลดพื้นที่เพาะปลูกของภาครัฐ อย่างไรก็ตามพืชสำคัญได้แก่ อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ลิ้นจี่และลำไย ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 ร้อยละ 3.5 ร้อยละ 34.6 และร้อยละ 64.2 ตามลำดับ จากการขยายพื้นที่เพาะปลูกตามการส่งเสริมและแรงจูงใจของราคารวมทั้งอากาศเหมาะสมช่วงติดดอก ด้านราคาพืชผลหลักเพิ่มขึ้นตามราคาข้าวนาปีและนาปรังเป็นสำคัญโดยราคาข้าวเปลือกเจ้านาปีและข้าวนาปรังเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 และร้อยละ 14.7 ตามลำดับ ตามราคาตลาดโลกและจากมาตรการของภาครัฐ ส่วนราคาระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่และอ้อยโรงงาน ลดลงจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 34.8 ร้อยละ 38.9 ร้อยละ 71.6 และร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

2. ภาคอุตสาหกรรม ผลผลิตอุตสาหกรรมขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี โดยการผลิตและส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ผ่านด่านนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือเพิ่มขึ้นร้อยละ 25.5 เร่งตัวจากร้อยละ 16.4 ปีก่อน จากอุปสงค์ของต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอลยูโร กีฬาโอลิมปิกและการเลือกตั้งในสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามการผลิตและส่งออกชะลอตัวลงในช่วงปลายปีจากอุปสงค์ที่ชะลอตัว สำหรับผลผลิตน้ำตาลยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เป็น 1,872.2 พันเมตริกตัน เพิ่มในอัตราที่ชะลอลงมากจากร้อยละ 30.1 ปีก่อน ส่วนหนึ่งจากฐานที่สูงขึ้นปีก่อน ประกอบกับผลผลิตอ้อยบางส่วนเสียหายจากภัยแล้ง

3. ภาคบริการ ภาวะการท่องเที่ยวขยายตัวดีจากปีก่อน เนื่องจากไม่ประสบปัญหาความกังวลเกี่ยวกับโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง(SARS)เช่นปีก่อน ประกอบกับภาครัฐและเอกชนเร่งส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวมากขึ้น การแข่งขันด้านราคาของสายการบินต้นทุนต่ำ(Low Cost Airline)และได้รับผลดีจากสถานการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนเปลี่ยนจากการท่องเที่ยวในภาคใต้มาภาคเหนือแทน ส่งผลให้กิจกรรมภาคบริการเร่งตัวจากปีก่อน โดยจำนวนผู้โดยสารผ่านท่าอากาศยานในภาคเหนือเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 35.7 จำนวนผู้โดยสารทุกประเภทการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.2 ยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทโรงแรมและภัตตาคารสูงกว่าปีก่อนร้อยละ 18.2 อัตราการเข้าพักเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 และราคาห้องพักเฉลี่ยปรับเพิ่มจาก 823.19 ในปีก่อน เป็น 887.98 บาท

4. การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี แม้ว่าจะชะลอลงจากปีก่อน โดยยอดจดทะเบียนรถยนต์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 27.9 เป็น 64,695 คัน สูงสุดในรอบ 10 ปี ทั้งประเภทรถยนต์

นึ่งส่วนบุคคลและรถยนต์เชิงพาณิชย์จากอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำการส่งเสริมการขายของผู้ประกอบการการแนะนำรถยนต์รุ่นใหม่เข้าสู่ตลาดและการปรับลดภาษีสรรพสามิตรถยนต์ขนาดต่ำกว่า 2000 CC ส่วนยอดจดทะเบียนรถจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นจากปีก่อนเพียงร้อยละ 5.9 เป็น 313,260 คัน ทะลอลงจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.7 ในปีก่อน แต่ยังเป็นยอดจดทะเบียนที่สูงสุดในรอบ 10 ปี ส่วนยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มประเภท การขายส่งขายปลีก เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 16.2 ขยายตัวเกือบทุกจังหวัดในภาคเหนือ

5. การลงทุนภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวโดยการลงทุนผลิตเร่งตัวขึ้นทั้งอุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออกและเพื่อขายในประเทศ มูลค่านำเข้าเครื่องจักรเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 67.8 เร่งตัวจากปีก่อนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.8 จากการขยายการลงทุนของโรงงานอิเล็กทรอนิกส์ ขณะที่เงินลงทุนของอุตสาหกรรมจดทะเบียนตั้งใหม่ขยายตัวในเกณฑ์ดี โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนเกือบสองเท่า โดยเป็นการลงทุนผลิตในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเกษตร ระบบบำบัดน้ำเสีย การผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า และการซ่อมรถยนต์และจักรยานยนต์ เป็นสำคัญ ส่วนเงินลงทุนของโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนใหญ่เป็นความสนใจลงทุนผลิตสินค้าในหมวดอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องไฟฟ้า เกษตรกรรมและผลผลิตเกษตร โลหะภัณฑ์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ อย่างไรก็ตาม การลงทุนก่อสร้างภาคเอกชนขยายตัวในอัตราชะลอลง เนื่องจากต้นทุนราคาเหล็ก วัสดุก่อสร้างและน้ำมันสูงขึ้น อีกทั้งไม่มีมาตรการส่งเสริมเช่นปีก่อน พื้นที่ก่อสร้างรับอนุญาตในเขตเทศบาลลดลงจากปีก่อนร้อยละ 4.8 โดยเฉพาะประเภทที่อยู่อาศัยพาณิชย์กรรมและบริการ ขณะที่ค่าธรรมเนียมขายที่ดินเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.4 ทะลอลงเมื่อเทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.4 ปีก่อน

หมวดที่มีการลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมเกษตร มีการลงทุนอุตสาหกรรมมากถึง 173 โรงงาน เงินลงทุนประมาณ 365 ล้านบาทเศษ มีการจ้างงาน 973 คน อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนรองลงมา คือ อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ มีจำนวนโรงงาน 186 โรงงาน คิดเป็นเงินทุน 208 ล้านบาทเศษ และมีการจ้างงานสูงถึง 3,159 คน เป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานมากที่สุด อุตสาหกรรมที่มีการลงทุนน้อย คือ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์จำนวน 1 โรงงาน อุตสาหกรรมเครื่องหนังจำนวน 1 โรงงาน อุตสาหกรรมยาง เนื่องจากที่ต้องใช้เงินลงทุนและทุนหมุนเวียนค่อนข้างสูง และต้องควบคุมด้านสิ่งแวดล้อมจากการผลิต สำหรับการกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตอำเภอเมือง รองลงมา คือ ในเขตอำเภอสูงเม่น เด่นชัย ลอง สอง รื่องกวาง หนองม่วงไข่ และวังชิ้นตามลำดับ

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2549 มีผู้จดทะเบียนนิติบุคคลไว้ทั้งสิ้น 810 ราย โดยแยกเป็นบริษัทจำกัด 227 ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด 575 ราย และมีการจดทะเบียนพาณิชย์ (บุคคลธรรมดา) รวมทั้งสิ้น 242 ราย สำหรับประเภทธุรกิจมีนิติบุคคลที่จดทะเบียนไว้มากเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ การรับเหมาก่อสร้าง รองลงมา การค้าวัสดุก่อสร้าง สุขาภัณฑ์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

6. การคลัง (มกราคม-พฤศจิกายน 2547) การเบิกจ่ายงบประมาณผ่านคลังจังหวัดในภาคเหนือเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 8.6 เป็น 113,180.6 ล้านบาท เทียบกับที่ลดลงร้อยละ 5.4 ระยะเดียวกันปีก่อน โดยรายจ่ายประจำเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 รายจ่ายลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.3 เร่งตัวตั้งแต่ต้นปี โดยเฉพาะหมวดเงินอุดหนุนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ปริมาณการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นในจังหวัดนครสวรรค์ เพชรบูรณ์ เชียงใหม่ และเชียงราย ด้านการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 13.8 เป็น 15,273.7 ล้านบาท สูงกว่าร้อยละ 10.6 ระยะเดียวกันปีก่อน จากการขยายตัวของเศรษฐกิจและการขยายฐานภาษี โดยการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.6 โดยเฉพาะภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนการจัดเก็บรายได้ในหมวดอื่นๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 การจัดเก็บ

รายได้เพิ่มขึ้นมากที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย กำแพงเพชร และพิษณุโลก ทำให้ดุลเงินในงบประมาณขาดดุล 97,906.9 ล้านบาท สูงกว่า 90,769.6 ล้านบาท ระยะเวลาเดียวกันปีก่อน

7. ระดับราคา ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.8 เร่งตัวจากปีก่อนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 โดยราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 เร่งตัวจากปีก่อน เนื่องจากราคาเนื้อสุกรและอาหารทะเลสูงขึ้นตามความต้องการบริโภคทดแทนเนื้อไก่ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไข้หวัดนก ขณะที่ราคาผักสดเพิ่มขึ้นตามปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดน้อยลง สำหรับราคาหมวดอื่นๆ ที่มีโชอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 เร่งตัวจากปีก่อน จากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเบนซิน ค่าเอฟทีกระแสไฟฟ้า และค่าบริการบำรุงรักษายานยนต์สูงขึ้นเป็นสำคัญ ด้านดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานอยู่ในเกณฑ์ต่ำเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนเพียงร้อยละ 0.1

9. การเงิน ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2547 ยอดคงค้างเงินฝากของสาขาธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 6.2 เป็น 296,205 ล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นเงินฝากของเกษตรกรที่มีรายได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้เป็นเงินฝากของส่วนราชการและสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยเพิ่มขึ้นมาก ขณะที่สินเชื่อชะลอตัวลงโดยเฉพาะช่วงครึ่งปีหลัง โดยยอดคงค้างสินเชื่อ ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2547 เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อนร้อยละ 7.7 เป็น 215,628 ล้านบาท ชะลอลงเล็กน้อยตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและให้สินเชื่อเพิ่มมากขึ้นแก่ธุรกิจส่งออก โดยเฉพาะข้าวและเกษตรแปรรูป สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากอยู่ที่ระดับร้อยละ 72.8 สูงกว่าร้อยละ 71.7 ระยะเวลาเดียวกันปีก่อน

10. อัตราการจ้างงาน อัตราการว่างงานและแนวโน้มการเติบโต

จากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ โครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ปี 2549 จังหวัดแพร่ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 444,148 คน ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 354,071 คน ซึ่งอยู่ในกำลังแรงงานรวม 266,594 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ของประชากรรวม ในจำนวนผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน ได้จำแนกเป็นผู้มีงานทำ 262,509 คน เป็นผู้ไม่มีงานทำ 1,133 คน และเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล 2,952 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และ 0.4 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป และไม่อยู่ในกำลังแรงงานมี 87,477 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรรวม ได้แก่ผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ หรือไม่สามารถหางานได้และอื่นๆ

โครงสร้างของตลาดและศูนย์กลางการตลาดที่สำคัญ

อาชีพหลักของประชาชน คือ อาชีพเกษตรกรรม รองลงมา เป็นอาชีพอุตสาหกรรมในครัวเรือน และอุตสาหกรรมขนาดย่อม แหล่งตลาดที่สำคัญของจังหวัด จะอยู่ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนหนาแน่นเป็นพิเศษ มีทั้งตลาดสินค้าเกษตรกรรม อุตสาหกรรมในครัวเรือน และสินค้าอุปโภคบริโภค ส่วนอำเภออื่นๆ ที่เป็นแหล่งตลาดสำคัญ ได้แก่ อำเภอเด่นชัย ซึ่งเป็นแหล่งตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง ดังนั้นลักษณะของตลาดสินค้าภายในจังหวัดพอจะแยกลักษณะออกได้ดังนี้

- ตลาดสินค้าอุตสาหกรรมในครัวเรือน

สินค้าที่ขึ้นชื่อของจังหวัดได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากไม้ และเสื้อผ้าห่ม ผ้าตีนจก ผ้ามัดย้อม ผลิตภัณฑ์เหล็ก แหล่งตลาดที่สำคัญจะอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอสูงเม่น และ อำเภอลอง ลักษณะการจำหน่าย จะจำหน่ายอยู่หน้าร้าน ผู้ซื้อจะเป็นผู้เข้ามาสั่งซื้อและขนส่งเอง ถ้าเป็นการค้าส่งก็จะตกลง ในเรื่องการขนส่งสินค้ากับผู้ขายเป็นรายๆ ไป นอกจากนี้บางส่วนก็ส่งผ่านพ่อค้าคนกลางไปจำหน่ายยังตลาดต่างจังหวัด และตลาดกรุงเทพมหานคร แต่อัตราการขยายตัวไม่สูง โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์จากไม้ประเภทเฟอร์นิเจอร์การค้าขบเขา เพราะมีการปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง

สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมจากโรงงานบางชนิด เช่น โรงงานผลิตผลไม้กระป๋อง โรงงานทำเส้นก๋วยเตี๋ยวสำเร็จรูป โรงงานผลิตตุ๊กตาไม้ โรงงานผลิตตะเกียบ โรงงานผลิตเครื่องใช้ในครัวเรือนจากไม้ยาง เป็นต้น ส่งไปจำหน่ายยังตลาดกรุงเทพมหานคร และตลาดต่างประเทศโดยตรง ตามใบสั่งซื้อของผู้นำเข้า แต่ตลาดยังไม่กว้างขวาง

- ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค

ตลาดซื้อขายสินค้าอุปโภคบริโภคของจังหวัดแพร่ จะอยู่ในเทศบาลเมืองแพร่ เช่น ตลาดสดเทศบาลเมืองแพร่ ตลาดสดขมภูมิ่ง ตลาดบ้านทุ่ง ซึ่งเปิดทำการซื้อขายกันทุกวัน นอกจากนั้นยังมีห้างสรรพสินค้าต่างๆ ที่เปิดบริการ เช่น ห้างสรรพสินค้ามาร์คไฟร์แพร่สาขา 1 และสาขา 2 ห้างสรรพสินค้า สมสวัสดิ์ ห้างสรรพสินค้าท็อปเซ็นเตอร์ และเจริญสินไฮเปอร์มาร์ท เป็นแหล่งค้าส่งสินค้าอุปโภคบริโภค ที่สำคัญของจังหวัด นอกจากนี้ยังมีร้านค้าที่เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งสามารถเลือกซื้อสินค้าตามแหล่งต่างๆ ได้ตามความพอใจ เช่น เซเว่นอีลีเวน ซึ่งกระจายอยู่ตามอำเภอต่างๆ และปัจจุบันมีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่มาเปิดในพื้นที่เมืองแพร่ 2 ห้าง คือ ห้างโลดส์ และ ห้างบิ๊กซี ซึ่งตั้งอยู่บนถนนยันตรกิจโกศล แต่ห้างกันออกไป โดยห้างโลดส์อยู่ไปทางสถานีขนส่งจังหวัดแพร่ แต่ห้างบิ๊กซีอยู่ใกล้กับย่านพาณิชย์กรรมแห่งใหม่ กาดน้ำทอง ทำให้การค้าขายย่านนี้คึกคักมากขึ้น

- ตลาดสินค้าเกษตร

สินค้าเกษตรที่สำคัญ ของจังหวัดแพร่ ได้แก่ ข้าว ถั่วเหลือง ข้าวโพด ถั่วเขียว พริก ฯลฯ การขายผลผลิตทางการเกษตร เป็นการขายให้กับพ่อค้าผู้รวบรวมท้องถิ่น ยังไม่มีศูนย์กลางการตลาดที่รองรับผลผลิต ผลผลิตในแต่ละปีก็มีปริมาณไม่มากและไม่แน่นอน นักลงทุนหรือผู้ประกอบการ จึงไม่กล้าตัดสินใจที่จะลงทุนเกี่ยวกับการจัดตั้งโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตร หรือไฮโลต่างๆ เพื่อรวบรวมผลผลิต การจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร ส่วนใหญ่จะซื้อขายกัน ณ แหล่งผลิต โดยมีผู้รวบรวมท้องถิ่นนำไปจำหน่ายยังพ่อค้าหรือโรงงานโดยตรงรายใหญ่ในเมือง ขณะเดียวกันก็มีพ่อค้าเร่จากต่างจังหวัดเข้ามารับซื้อผลผลิตจากแหล่งผลิตอีกส่วนหนึ่ง สำหรับผลผลิตพืชผัก และผลไม้บางชนิด ปริมาณผลผลิตยังมีไม่มาก ส่วนใหญ่จะจำหน่ายให้ผู้บริโภคในพื้นที่ และมีพ่อค้าจากต่างจังหวัดเข้ามารับซื้อโดยตรงยัง แหล่งผลิตนำไปขายยังจังหวัดลำพูน พิชณุโลก ตลาดสี่มุมเมือง

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การจ้างงาน และ โครงสร้างประชากรที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

จากศักยภาพและโอกาสการพัฒนาของจังหวัดแพร่จังหวัดแพร่มีวัฒนธรรมประเพณีที่เก่าแก่โบราณและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะเป็นแหล่งไม้สักทองผืนใหญ่ของประเทศ มีภูมิปัญญาที่โดดเด่น เช่น การทอผ้าตีนจก ผ้าหม้อห้อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากไม้ ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก และสุรากลั่นพื้นบ้าน มีทำเลที่ตั้งเป็นประตูสู่ล้านนา สามารถเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดและประเทศในอนุภูมิภาคสุ่มน้ำโขง โดยสามารถพัฒนาเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าทางรถไฟของภูมิภาค

หากโครงการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางรถไฟข้างต้นสามารถเกิดเป็นรูปธรรมได้ จังหวัดแพร่จะมีแนวโน้มทางด้านเศรษฐกิจที่ดีโดยเฉพาะการเป็นศูนย์กลางการขนส่งในภูมิภาค อันจะนำมาซึ่งการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริการ การพัฒนาด้านผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนการจ้างงานในพื้นที่ อันจะมีผลให้สภาพสังคมในพื้นที่มีการย้ายเข้าของจำนวนประชากรมีแนวโน้มที่สูงขึ้น

ภาคผนวก ข

ภาคผนวก ข คำปลีกขายย่อยและหอการค้าจังหวัดแพร่ การปรับตัวของคำปลีกท้องถิ่นเพื่อความอยู่รอด

ชกโมเดล "โชว์หน่วยแพร่" ด้านห้างยักษ์ และคำปลีกขายย่อยทั่วไทยปรับใช้ก่อนตายหมด

Source - ผู้จัดการรายวัน (Th) Sunday, September 09, 2007

แพร่ - จุฬายกโมเดล "โชว์หน่วยแพร่ด้านห้างยักษ์" เป็นกรณีศึกษา หลังผนึกกำลังทั้งคำปลีกขายย่อย - องค์กรเอกชนท้องถิ่น - อปท. เดินเกมสู้ห้างใหญ่ Tunยักษ์ทั้งด้านข้อกฎหมาย - กลเกมการตลาด อย่างได้ผล เชื่อหากปรับใช้ทุกพื้นที่ช่วยโชว์หน่วยไทยอยู่รอดได้ท่ามกลางสงครามกับ Tunยักษ์

ตลอดระยะเวลา 3 ปีในการต่อสู้ของผู้ประกอบการค้าปลีกขายย่อย (โชว์หน่วย) เมืองแพร่ กับห้างสรรพสินค้ายักษ์ใหญ่ที่เข้ามาเปิดสาขาถึง 2 รายคือ บิ๊กซี - เทสโก้โลตัส กำลังถูกหนีบยกขึ้นมาเป็นกรณีศึกษาในทางวิชาการ เป็นบทเรียนสำหรับโชว์หน่วยจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศ ที่ห้างใหญ่ Tunยักษ์รุกเข้าไปเปิดสาขา แย่งชิงกำลังซื้อในท้องถิ่น ที่เคยเกือหนุนกันมาหลายชั่วอายุคน

ล่าสุดเมื่อ 6 กันยายน ที่ผ่านมาศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจการเมือง คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เข้าสำรวจและร่วมศึกษากรณีตัวอย่างของจังหวัดแพร่ ทั้งกลุ่มบริหารโครงการ กลุ่มผู้ค้าปลีกขายย่อยที่มีการทำงานร่วมกัน มีนางสาวศิริพร ยอดกมลศาสตร์ เป็นตัวแทนเข้าพบนางจิริพันธ์ โชติรัตนวิมลประธานหอการค้าจังหวัดแพร่ เพื่อรับฟังความคิดเห็นในวิธีการต่อสู้ของภาคธุรกิจจังหวัดแพร่ รวมทั้งออกสำรวจข้อเท็จจริงในสงครามตลาดค้าปลีกเมืองแพร่อีกด้วย

นางสาวศิริพร กล่าวว่า ยุทธวิธีต่อสู้ทางการค้าของผู้ประกอบการค้าปลีกในจังหวัดแพร่ ไม่ธรรมดาที่สามารถดึงดูดลูกค้าไว้ได้ โดยการมีแคมเปญร่วมกัน ทั้งผู้ประกอบการรายย่อย เช่นร้านอาหาร ร้านก๋วยเตี๋ยว หรือแม้กระทั่งอาชีพบริการ ซ่อมรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ฯลฯ สามารถคืนกำไรเป็นรถยนต์ปิกอัพให้ลูกค้าได้ทุกราย ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดศักยภาพการแข่งขันแล้ว แต่ผู้บริหารยังมีกลยุทธ์ทางการตลาดที่แยกแวกการเลียนแบบ เป็นช่วงจังหวะที่ดีมากในการกำหนดวัน การโหมโฆษณา มีการใช้ระบบ Logistic เข้ามาช่วยด้วย ซึ่งเห็นได้ชัดว่า ห้างต่างถิ่น 2 ห้างใหญ่มีการไม่ค่อยดี หรือแม้กระทั่งอาจต้องมองว่า การลงทุนตั้งห้างใหญ่ ที่แพร่อาจทำได้เพียงการเก็บสต็อกสินค้าเสริมจังหวัดหลักๆ เท่านั้น

"ทางสถาบันมองว่าโมเดลของโชว์หน่วยแพร่ น่าสนใจ น่าจะนำไปใช้กับหอการค้าอื่นๆ หรือผู้ประกอบการค้าปลีกอื่นๆ เพราะถ้ายังคงปล่อยให้สถานการณ์ดำเนินไปโดยไม่มีใครแก้ไข อนาคตผู้ประกอบการค้าปลีกจะหมดไปจากเมืองไทยในยุคคนรุ่นนี้แน่นอน"

นางจิริพันธ์ โชติรัตนวิมล ประธานหอการค้าจังหวัดแพร่ กล่าวถึงการต่อสู้ของโชว์หน่วยเมืองแพร่ ว่า ระยะเวลาที่ผ่านมาไม่เพียงแต่ดำเนินการทางด้านข้อกฎหมายเท่านั้น แต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้เข้ามาร่วมกับหอการค้าฯ ในการสร้างเครือข่ายการสั่งซื้อสินค้าร่วมกัน โดยมีการเปิดแคมเปญรวมในกิจการร้านค้าที่เป็นสมาชิกกระตุ้นการขายร่วมกัน

ประธานหอการค้าจังหวัดแพร่ กล่าวว่า กิจการการค้าปลีกรายเล็กรายใหญ่ของท้องถิ่นสามารถเข้าร่วมโครงการได้ทั้งสิ้น ด้วยการซื้อคูปอง เพื่อนำไปมอบให้ลูกค้าเมื่อซื้อสินค้าครบ 100 บาทจะได้คูปองชิงโชค 1 ใบ ซึ่งคูปองเหล่านี้ หอการค้าฯ เทศบาลเมืองแพร่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดแพร่ ร่วมกันจัดรายการชิงรางวัลเป็นรถจักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และรางวัลใหญ่ที่สุดคือ รถยนต์ปิกอัพ ภายใต้โครงการ "คืนกำไรให้ชาวแพร่" ซึ่งเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จมาก จัดมาแล้ว 3 ปีติดต่อกัน

ปีแรก สามารถสร้างยอดขายให้แก่โชว์หน่วยในเครือข่ายรวมกันมากถึง 200 ล้านบาท ปีที่ 2 สร้างยอดขายเพิ่มเป็น 250 ล้านบาท และปีสุดท้ายคือปี 2549 ที่ผ่านมา สามารถทำยอดขายรวมมากถึง 300 ล้านบาท ยอดเงินดังกล่าวเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า โชว์หน่วยท้องถิ่นสามารถดึงดูดลูกค้าไว้ได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้หอการค้าแพร่ได้รับการประกาศให้เป็นหอการค้ายอดเยี่ยมระดับประเทศ

นางจิริพันธ์ กล่าวด้วยว่า ในช่วงที่มีการวางแผนการทำงานต่อสู้กับห้างใหญ่คือ โครงการคืนกำไรให้ลูกค้าถึง 3 ครั้งนี้ยืนยันได้ว่า เป็นมาตรการที่สามารถเอาชนะห้างขนาดใหญ่ได้

อย่างไรก็ตาม นอกจากความสำเร็จที่โชวห่วยในท้องถิ่นได้แล้ว ยังสามารถแสดงให้เห็นศักยภาพของผู้ประกอบการค้าปลีกของท้องถิ่นที่สามารถร่วมกันทำงานอย่างได้ผล ในที่สุดระยะหลังซิปพลายเออร์ได้เห็นศักยภาพของการสนับสนุนกิจการในท้องถิ่นมากขึ้น ต่างจากห้างใหญ่ ที่ปัจจุบันนำสินค้าแฮนด์แบรด์มาวางขายแข่งกับสินค้าของซิปพลายเออร์ จนทำให้ยอดขายของผู้ผลิตสินค้าหายไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ผู้ที่จะประสบปัญหาหนักก็คือ ซิปพลายเออร์ ทำให้สุดท้ายก็ต้องหันมาร่วมมือกับโชวห่วย ที่เป็นลูกค้าเก่าแก่มากขึ้น

นางจิริพันธ์ ยังได้กล่าวถึงการทำงานในอนาคตของหอการค้าจังหวัดแพร่ ในการต่อสู้กับห้างใหญ่ต่างถิ่น ว่า ขณะนี้ปัญหาของคตระหว่าง ผู้ประกอบการในจังหวัดแพร่ กับองค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร ที่อนุญาตให้ห้างบิ๊กซีเปิดกิจการได้อย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ดำเนินมาแล้วถึง 2 ปีเต็ม น่าจะได้ข้อสรุปในเร็ววันนี้

ขณะที่กลุ่มโชวห่วยในจังหวัดแพร่ ก็เริ่มจับมือกันอีกครั้งในโครงการบัตรหม้อห้อมสมาทหารัด ที่เป็นบัตรส่วนลดที่สร้างขึ้นมานำเงินไปสมทบทุนในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติในเดือนพฤศจิกายน 50 และอาจพัฒนาเป็นโครงการคืนกำไรให้ลูกค้าโครงการ 4 ก็เป็นได้ เพื่อต่อสู้กันในยกท้ายๆ ก่อนที่กฎหมายจะจัดการกับผู้กระทำผิด ซึ่งน่าจะเริ่มได้ในปลายปีนี้ ขณะนี้ยังหาวิธีว่าจะสวมโครงการคืนกำไรกับโครงการบัตรหม้อห้อมสมาทหารัด หรือจะวางแผนขึ้นใหม่ โดยไม่ให้เกิดความเดือดร้อนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการและให้ประโยชน์ต่อผู้บริโภคมากที่สุด นอกจากนั้นยังมีแผนในการพัฒนาบัตรคืนกำไรดังกล่าวให้เป็นบัตรที่สามารถใช้ได้ในภูมิภาคกลุ่มจังหวัดสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจก็เป็นได้

ทั้งนี้การเข้ามาเปิดสาขาในจังหวัดแพร่ของโลตัส - บิ๊กซี ได้รับการต่อต้านจากโชวห่วยท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยระยะที่ผ่านมาทั้งการต่อสู้ทางข้อกฎหมาย - การวางกลยุทธ์การตลาดแข่งขันกัน แทนการเดินทางประท้วง ซึ่งทั้งสองห้างมีประเด็นที่ผู้ประกอบการในท้องถิ่นเชื่อว่า กระทำผิดกฎหมาย กรณีโลตัสมีปัญหาพื้นที่ก่อสร้างรुकล้ำลำเหมืองสาธารณะ ส่วนห้างบิ๊กซี ผ่าฝืนกฎหมายผังเมือง ในการตั้งสถานที่ประกอบการค้าปลีกขนาดใหญ่ในตัวเมือง ซึ่งแม้ว่าบิ๊กซี จะขออนุญาตก่อนผังเมืองใหม่บังคับใช้ แต่ไม่ดำเนินการก่อสร้าง จนสัญญาการก่อสร้างหมดอายุลง ทั้งที่ยังไม่ได้ถมดิน จนกลายเป็นประเด็นทางกฎหมายถึงขั้นฟ้องร้องต่อศาลปกครองอยู่ในขณะนี้

เปิดบันทึกผู้ศึกษาโมเดิร์นเทรด "โชวห่วย" แพร่ มุ่งคืนกำไรโครงการ 4-รุ่นเกิด "สำนักท้องถิ่น"

แพร่ - เปิดบันทึก "โชวห่วยเมืองแพร่" ได้โครงการ "รวมใจ คืนกำไรให้ชาวแพร่" กลยุทธ์ผู้ศึกษาโมเดิร์นเทรด ที่ได้ผลมาแล้ว 3 ปีซ้อน และกำลังก่อรูปขึ้นสู่ปีที่ 4 หวังตรงกำลังซื้อท้องถิ่น สร้างมิติความร่วมมือ "ภาคธุรกิจ - ส่วนราชการ - อปท." โดยใช้วิถีคนพื้นที่เข้าช่วย แต่ระยะยาวยังต้องสร้าง "สำนักท้องถิ่น" หนุนแคมเปญคืนกำไรให้ได้

****โมเดิร์นเทรดมาโชวห่วยป่วน**

ในระยะเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา ปัญหาการต่อสู้ทางการค้าระหว่างร้านค้าปลีกรายย่อย (โชวห่วย) กิจการดั้งเดิมของทุนค้าปลีกรายเล็ก รายย่อยตามชุมชนต่าง ๆ ทุกหัวระแหงทั่วประเทศ กับห้างสรรพสินค้ายักษ์ใหญ่ หรือโมเดิร์นเทรด ปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งที่ "เมืองแพร่" ที่แม้ว่าจะจะเป็นจังหวัดที่มีปัจจัยสนับสนุนการลงทุนของโมเดิร์นเทรดน้อยมาก เพราะไม่สอดคล้องต่อปริมาณผู้คนที่เบาบาง กำลังซื้อต่ำ อันดับของรายได้ประชากรในจังหวัดอยู่ในอันดับท้ายๆ ของภาคเหนือ

ในที่สุดเมื่อปี 44 ห้างบิ๊กซี และเทสโก้โลตัส ก็เข้ามาซื้อที่ดินปักธงเปิดสาขา โดย อปท. ทุ่งกวาว อ.เมืองแพร่ อนุญาตให้เทสโก้โลตัส ตั้งห้างสรรพสินค้าขนาด 7,000 ตารางเมตร(ตร.ม.) ขึ้นมากลางเมืองก่อนเริ่มเปิดบริการในปี 46 ก่อนที่จะมีการบังคับใช้ผังเมืองรวมเพียงปีเดียว

ตามมาด้วยห้างบิกซีขนาด 10,000 ตร.ม. ที่ผกาดขึ้นอย่างรวดเร็วในที่ดินกลางเมืองแพร่ เขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาจักร ที่แม้ว่าขณะนี้จะมีกฎหมายผังเมืองรวม ที่กำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างตัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภท ในพื้นที่บางสวนในท้องที่ ต.ทุ่งไฉ้ง ต.แม่ยม ต.ร่องพอง ต.ทุ่งกวาว ต.ป่าเมต ต.เหมืองหม้อ ต.โนเวียง ต.กาญจนนา ต.นาจักร อ.เมืองแพร่ และ ต.เวียงทอง ต.ร่องกาศ อ.สูงเม่น จ.แพร่ ที่ห้ามก่อสร้างอาคารค้าปลีกและค้าส่งโดยเด็ดขาดในย่านเทศบาลเมืองแพร่ และตำบลใกล้เคียง ส่วนรอบนอกออกมาสามารถสร้างได้แต่ต้องไม่เกิน 1,000 ตร.ม. และมีกฎข้อห้ามอื่นๆ ตามมาอีกจำนวนมาก ซึ่งเป็นกฎกระทรวงที่ลงนามโดยนายประมวล รุจนเสรี รรมช.มท. ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (ขณะนั้น) เป็นผู้ลงนาม

แต่กฎกระทรวง กลับไม่สามารถใช้ได้ จนกลายเป็นข้อพิพาทระหว่างชมรมค้าปลีก กับ อบต.นาจักร ที่มีการร้องต่อศาลปกครองในกรณีของการละเมิดกฎหมายในการอนุญาตให้ห้างบิกซี ตั้งห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ ซึ่งยึดเยื่อมานานกว่า 2 ปีแล้ว

****ฟังศาลปกครองจัดการทุนใหญ่-สุดท้ายเหลว**

นางจีระพันธ์ โชติรัตนวิมล ประธานหอการค้าจังหวัดแพร่ เปิดเผยว่า กรณีข้อพิพาทระหว่างห้างบิกซีที่ขออนุญาตโดยมิชอบ ยังคงมีการฟ้องร้องในชั้นศาล ซึ่งผู้ประกอบการค้าปลีกในเมืองแพร่รวมตัวกันยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ในกรณีของการขออนุญาตที่ฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว และส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขึ้นในชุมชน ข้อพิพาทดังกล่าวมีการพิจารณาผ่านไปแล้ว 2 ปีเศษ ยังไม่คืบหน้าแต่อย่างใด

จากนั้นความชบเซาก็มาเยือนโชวห่วยในย่านธุรกิจของตัวเมืองแพร่อย่างเห็นได้ชัด "ถนนเจริญเมือง" ที่เคยมีแต่ปัญหาที่จอดรถ กลายเป็นถนนว่างทั้งกลางวันและกลางคืน

นายกฤษฎี กิจเจริญ หนึ่งในผู้ประกอบการค้าในเมืองแพร่ กล่าวว่า จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดเล็กๆ มีเนื้อที่ 6,538.6 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 4,185,510 ไร่ จากสถิติในขณะนั้น (พ.ศ.2544) มีประชากรเพียง 486,502 คน จากสถิติในปี 43 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 25,497 บาท/ปี เป็นลำดับที่ 17 ของภาคเหนือ ลำดับที่ 63 ของประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าแพร่ไม่น่าลงทุนใดๆ

เมื่อมองลึกลงไปแพร่มีเรื่องของการคมนาคม ความเป็นอยู่ของประชากร ที่สำคัญสภาวะการเงินการธนาคาร ในปี 44 แพร่มียอดเงินฝาก 7,426.52 ล้านบาท สินเชื่อของจังหวัดแพร่มีสถิติลดลงเฉลี่ยร้อยละ 3.13 ต่อปี ผลผลิตมวลรวม 13,080 ล้านบาทในปี 43 รายได้ประชากรส่วนใหญ่ 23.70% หรือ 3,023 ล้านบาท มาจากการค้าส่งค้าปลีกมากกว่าสินค้าการเกษตร ทำให้โมเดิร์นเทรดตัดสินใจเข้ามาลงทุน

****ผนึกทำโครงการคืนกำไรให้สังคม**

หอการค้าจังหวัดแพร่ ภาคการค้า ชมรมผู้ค้าปลีก ฯลฯ ได้พยายามเรียกร้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลพื้นที่ใช้มาตรการทางกฎหมายหยุดโมเดิร์นเทรด แต่ไม่เป็นผล เนื่องจากขณะนั้นผังเมืองรวมยังไม่คลอดออกมา

ทำให้ผู้ประกอบการในจังหวัดแพร่ รวมตัวเพื่อต่อสู้ทางการค้าโดยร่วมกันทำโครงการ "รวมใจ คืนกำไรให้ชาวแพร่" ขึ้น ครั้งแรกตั้งแต่เดือนตุลาคม 2546 -เมษายน 2547 เพื่อร่วมกันส่งเสริมการขายให้แก่ร้านค้าปลีกและธุรกิจต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการ มีวิธีการจูงใจด้วยการตั้งรางวัล เช่น รถยนต์ จักรยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า โทรศัพทมือถือ ฯลฯ รวม 300 รายการ ให้แก่ผู้บริโภค

ปีแรก มีผู้ประกอบการท้องถิ่นเข้าร่วมเพื่อต่อสู้กับโมเดิร์นเทรดเพียง 90 รายเท่านั้น แต่ก็นับว่าเป็นประวัติศาสตร์ที่ผู้ประกอบการในจังหวัดแพร่ได้ร่วมมือกันทำงานอย่างเป็นรูปธรรม และก่อให้เกิดมูลค่าการค้าขายในกลุ่มโชวห่วยที่เข้าร่วมโครงการมากถึง 300 ล้านบาท สามารถสร้างปรากฏการณ์รวมตัวกันของผู้ประกอบการ ภายใต้การสนับสนุนจากภาคการเมืองในท้องถิ่นต่อ เทศบาลเมืองแพร่ , ชัปหลายเออร์ส่วนกลาง รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐ-สื่อมวลชนท้องถิ่นด้วย

โครงการ "รวมใจ คืบก้าวไรให้ชาวแพร่" มีการวางแผนการตลาดอย่างเป็นระบบ จากการคิดร่วมกัน เน้นแรงจูงใจจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อทุกรูปแบบในท้องถิ่น จัดรายการจับฉลากรางวัลโชคดีทุกเดือน จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายด้วยกิจกรรมถนนคนเดินไปพร้อมกับกิจกรรมต่อสู้ค้าปลีกข้ามชาติ

เมื่อเข้าสู่ปีที่ 2 ของโครงการ โชวห่วยท้องถิ่นเมืองแพร่ ที่เห็นว่า โครงการแรกตรึงลูกค้าไว้ได้ สามารถจ่ายคูปองชิงโชคไปถึง 2 ล้านใบ ทำยอดขายให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ 90 ร้านค้าเป็นมูลค่าถึง 300 ล้านบาทในรอบ 1 ปี สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับสมาชิกหอการค้า และเป็นตัวอย่างที่ดีในการต่อสู้กับทุนข้ามชาติ ก็เข้าร่วมฝึกกำลังต่อสู้ไม่เคັร์เหนื่อยมาก

นายเอกชัย วงศ์วรกุล กรรมการหอการค้าไทย อดีตประธานหอการค้าแพร่ กล่าวว่า โครงการ 2 เป็นโครงการที่ต่อยอดความสำเร็จในการเดินหน้าร่วมมือกันสู้ในท้องถิ่น ซึ่งเชื่อว่าทั้งโลตัส - บิ๊กซี ที่ตั้งในจังหวัดแพร่ต้องสะท้อนกับมาตรการของผู้ประกอบการในจังหวัดแพร่ ที่รวมตัวกันเพื่อต่อสู้ ซึ่งหอการค้าจังหวัดแพร่ร่วมกับเทศบาลเมืองแพร่ จัดโครงการรวมใจคืบก้าวไรให้ชาวแพร่ ครั้งที่ 2 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2547 - เมษายน 2548 ซึ่งได้รับการตอบรับจากประชาชนเป็นอย่างดี โดยมียอดการแจกคูปองชิงโชคกว่า 6 ล้านใบ สร้างยอดขายให้แก่ร้านค้าสมาชิกทั้ง 150 ร้านค้าประมาณ 600 ล้านบาท นอกจากนี้ยังได้รับเป็นโครงการตัวอย่างของหอการค้าทั่วประเทศ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้ประกอบการเป็นอย่างดี

"ช่วงโครงการที่ 2 ได้สะท้อนให้เห็นการฝึกกำลังกันของผู้ประกอบการ หน่วยงานรัฐในพื้นที่ได้อย่างดี เพราะในการจัดกิจกรรมถนนคนเดินเดือนละครั้งทุกเดือน นอกจากจะมีโชวห่วยที่ร่วมโครงการแล้ว ยังมีหน่วยงานต่างๆ เข้ามาร่วมทำกิจกรรมในบริเวณถนนคนเดิน ซึ่งเทศบาลเมืองแพร่ปิดถนนสายเจริญเมืองเป็นที่ค้าขายแบบตลาดนัด หอการค้าแพร่จัดเวทีจับรางวัลเป็นที่สนุกสนานของผู้คนที่มาร่วมงานคับคั่ง"

นายเอกชัย กล่าวอีกว่า ต่อมาก็สามารถจัดโครงการรวมใจ คืบก้าวไรให้ชาวแพร่ได้ในโครงการที่ 3 ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2548 - 5 กุมภาพันธ์ 2549 ครั้งนี้เทศบาลเมืองแพร่สนับสนุนบ 150,000 บาท ซึ่งก็ประสบความสำเร็จอีกเช่นเคย

สิ่งที่การันตีถึงความสำเร็จของโครงการนี้ ก็คือ ตำแหน่งหอการค้ายอดเยี่ยม 3 ปีซ้อน ของหอการค้าจังหวัดแพร่

ขณะที่ประธานหอการค้าจังหวัดแพร่คนปัจจุบัน เพิ่มเติมว่า ช่วงหลังตนได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นประธานหอการค้าแทนนายเอกชัย วงศ์วรกุล ประธานหอการค้าจังหวัดแพร่ที่สร้างชื่อเสียงไว้ให้แก่วงการหอการค้าอย่างมาก ในการร่วมกันต่อสู้กับค้าปลีกข้ามชาติอย่างต่อเนื่อง ก็จะทำหน้าที่ต่อไปโดยเฉพาะที่ผ่านมา เราเหมือนเป็นผู้เล่นในสนามด้วยเนื่องจากจำหน่ายเครื่องไฟฟ้า ซึ่งได้รับผลกระทบจากห้างใหญ่ทุนข้ามชาติโดยตรง ช่วงแรกประสบปัญหาหนัก เพราะเป็นที่ทราบกันดีว่าสินค้าเครื่องไฟฟ้ามีกำไรต่อชิ้นน้อยมาก เมื่อมีการแข่งขันสูง การรักษาคุณภาพและการให้บริการหลังการขายก็เกิดขึ้น ทำให้เราสามารถยืนอยู่ได้

เธอย้ำว่า การเข้ามาเป็นประธานหอการค้าในครั้งนี้ แผนการทำงานที่จะเดินหน้าต่อก็คือโครงการรวมใจ คืบก้าวไรให้ชาวแพร่โครงการ 4 แต่การจัดติดต่อกันน่าจะไม่เหมาะสม เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นกลยุทธ์และช่วงจังหวะทางการตลาดเท่านั้น ไม่ใช่จะจัดเมื่อไหร่ก็ได้ หอการค้าหลายแห่งเอาแบบอย่างของจังหวัดแพร่ไป แต่ก็ประสบความล้มเหลว ซึ่งไม่ใช่เรื่องของการรวมตัวกันเท่านั้นแต่ต้องมองจังหวะให้ออกด้วย

"จะเห็นได้ว่า ทั้งโครงการ 1 - 3 เราจัดครบปีมาตลอด โดยมองวันเริ่มและวันปิดโครงการให้สอดคล้องต่อวิถีชีวิตของชาวแพร่"

ดังนั้นโครงการที่ 4 ที่จะเกิดขึ้นน่าจะเป็นช่วงของปีงบประมาณใหม่ของทางราชการก็เป็นได้ แต่ยังคงอยู่ในระหว่างวางแผน ซึ่งอาจสวมเข้าไปกับโครงการบัตรหม้อห้อมการ์ด ที่หอการค้าจังหวัดแพร่ทำขึ้นเพื่อจัดให้มีการซื้อสินค้าในกลุ่มสมาชิกที่มีส่วนลดตั้งแต่ 10 - 20 % ในช่วงแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่จังหวัดแพร่เป็นเจ้าภาพในเดือนพฤศจิกายนนี้

ได้ และแพร่ยังมีงานมหกรรมสร้างสุข ที่ สสส.จัดขึ้นในเดือนเดียวกันอีกด้วย ซึ่งโครงการ 4 อาจต้องหาจังหวะเปิดตัวที่ไม่ให้ร้านค้าต้องเดือดร้อนในการต้องมีส่วนลดเกิดขึ้นหลายรายการ

อย่างไรก็ตามการต่อสู้ของชาวห้วยเมืองแพร่ ที่เฝือกำลังกันต่อกรกับโมเดิร์นเทรดจนประสบความสำเร็จมาอย่างต่อเนื่อง 3 ปีซ้อน แม้ผลงานที่ออกมาประสบความสำเร็จอย่างน่าชื่นชม เป็นการร่วมมือกันทั้งภาคธุรกิจ ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (บางพื้นที่) แต่ยังเป็นการดึงกำลังซื้อจากท้องถิ่นในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น

จึงจำเป็นต้องสร้างวัฒนธรรมการบริโภคเพื่อสังคมเพื่อชุมชนที่ต้องอาศัย "สำนึกท้องถิ่น" ยึดโยงไว้ได้ ซึ่งจะทำให้ชาวห้วยเมืองแพร่ สามารถยึดกุมกำลังซื้อท้องถิ่นไว้ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นสิ่งท้าทายการทำงานของหอการค้าแพร่ที่กำลังสู้กับทุนข้ามชาติในปีที่ 4 อยู่ในขณะนี้

หอการค้าจังหวัดแพร่

หอการค้าจังหวัดแพร่ ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2524 โดยมีนายรัตน์ พนมขวัญ เป็นประธานกรรมการหอการค้าคนแรก วัตถุประสงค์หลักเพื่อที่จะรวบรวมสมาชิกผู้ประกอบการค้าให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในทางการค้า การเศรษฐกิจของจังหวัด ซึ่งสมาชิกจะได้รับประโยชน์หลาย ๆ ประการ หอการค้าจังหวัดแพร่เป็นสมาชิกของสภาหอการค้าไทย ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติการค้า พ.ศ. 2509 เมื่อก่อตั้งครั้งแรกมีที่ทำการอยู่ที่ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแพร่

โดยมีประธานกรรมการหอการค้า ตั้งแต่ก่อตั้งมาดังนี้

1. นายรัตน์	พนมขวัญ	พ.ศ.2524-2528
2. นายสามขวัญ	พนมขวัญ	พ.ศ.2529-2530
3. นายสุวิทย์	วงศ์วรกุล	พ.ศ.2531-2534
4. นายพงษ์ศรีภักษ์	สุทธภักดี	พ.ศ.2535-2536
5. นายกังวาล	วุฒิสิริศาสตร์	พ.ศ.2537-2539
6. นายสุทธิชัย	สุนทรญาติ	พ.ศ.2540-2543
7. นายชัยรัตน์	ฤตวิรุฬห์	พ.ศ.2544-2544
8. นายชัยวัฒน์	ตั้งเมธิกุล	พ.ศ.2544-2545
9. นายเอกชัย	วงศ์วรกุล	พ.ศ.2545-2549
10. นางจิรพรรณ	โชติรัตนวิมล	พ.ศ.2550-ปัจจุบัน

ปัจจุบันหอการค้าจังหวัดแพร่มีสมาชิกทั้งหมด 343 ราย มีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 34/53 ถนนเหมืองนิต ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ 54000 โทรศัพท์ 0-5452-2830 โทรสาร 0-5453-2964 เป็นอาคารพาณิชย์ 1 คูหา ด้วยงบประมาณของหอการค้าจังหวัดแพร่ ในสมัยที่นายสุวิทย์ วงศ์วรกุล เป็นประธานกรรมการหอการค้าจังหวัดแพร่ มีหน่วยงานของรัฐ คือ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดแพร่ เป็นผู้ดูแล

แต่เนื่องจากหอการค้าจังหวัดแพร่ จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. 2509 เป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ปัจจุบันนอกจากจะให้บริการสมาชิกดังกล่าวแล้ว ยังเป็นองค์กรภาคเอกชนที่ทางราชการเห็นความสำคัญในบทบาทให้เป็นองค์กรเพื่อการพัฒนาจังหวัดร่วมกับทางราชการในรูปแบบของคณะกรรมการ กรอ. จังหวัด (คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาของเศรษฐกิจของจังหวัด) ซึ่งหอการค้าจังหวัดแพร่ ได้ทำบทบาทดังกล่าวชัดเจนและเสมอมา เป็นผู้นำภาคเอกชนที่ร่วมกับจังหวัดผลักดันโครงการต่าง ๆ หลายโครงการ เช่น โครงการกระจายโอกาสทางการศึกษาขอให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มาเปิดวิทยาเขตที่จังหวัดแพร่ ซึ่งขณะนี้ทั้ง 2 มหาวิทยาลัย

ได้มาเปิดวิทยาเขตสอนที่จังหวัดแพร่ ตั้งแต่ปี 2539 จนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีโครงการพัฒนาจังหวัดอีกหลายโครงการ เช่น ถนนสายป่าแดง เลย์(ประตูสู่อีสาน), โครงการสี่ช่องจราจร สายเด่นชัย อุดรดิตถ์, โครงการก่อสร้างทางรถไฟ เด่นชัย เชียงราย ฯลฯ เพื่อนำเสนอในคณะกรรมการ กรอ. จังหวัด ผลักดันให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว

ในส่วนของสมาชิกหอการค้าจังหวัดแพร่ ได้ให้บริการข้อมูลข่าวสารทางนิตยสารหอการค้าเป็นประจำทุกเดือน จัดตลาดไนท์บาซาร์ ประจำวันศุกร์-เสาร์-อาทิตย์ และจัดโครงการถนนคนเดิน ทุกวันอาทิตย์แรกของเดือน เพื่อให้สมาชิกและประชาชนมาขายสินค้าและพักผ่อนหย่อนใจจับจ่ายสินค้า หอการค้าจังหวัดแพร่ยังเป็นแกนนำริเริ่มการจัดงานวันขนมเส้นเมืองแป้ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัด นอกจากนี้หอการค้าจังหวัดแพร่ยังให้การช่วยเหลือสมาชิกตามที่ร้องขอในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดอบรมสัมมนา ให้ความรู้แก่สมาชิก เป็นตัวกลางเชื่อมทำความเข้าใจระหว่างสมาชิกกับหน่วยงานราชการ สนับสนุนการพัฒนาสินค้าและการตลาดของสมาชิก เป็นต้น

ด้านสังคม หอการค้าจังหวัดแพร่ แสดงบทบาทในการพัฒนาสังคมมาโดยตลอด อาทิ ด้านการศึกษา วัฒนธรรม, สิ่งแวดล้อม, ปัญหาเสพติด, การจราจร เป็นต้น โดยคณะกรรมการหอการค้าได้มีส่วนร่วมในทุก ๆ ฝ่าย เป็นอย่างดี และยังเป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้และประสบการณ์แก่องค์กรต่างๆ ในจังหวัดอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายทั้งภาคราชการ ภาคการเมือง และภาคเอกชนในจังหวัดแพร่

24 มีนาคม 2550

หอการค้าแพร่ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลเมืองแพร่ จัดถนนคนเดิน

หอการค้าแพร่ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลเมืองแพร่ จัดถนนคนเดิน ส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างรายได้ จังหวัดแพร่

นางจิรพรรณ โชติรัตนวิมล ประธานกรรมการหอการค้าจังหวัดแพร่ เปิดเผยว่า หอการค้าจังหวัดแพร่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และเทศบาลเมืองแพร่ จัดโครงการถนนคนเดิน ทุกวันอาทิตย์แรกของเดือน เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างรายได้ ก่อให้เกิดทุนหมุนเวียนในจังหวัดและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ โดยในวันอาทิตย์ที่ 1 เมษายน 2550 นี้ จะจัดขึ้นเป็นครั้งต่อไป ภายในงานมีสินค้าอย่างหลากหลายมาจำหน่าย อาทิ สินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน/พื้นบ้าน อาหาร เครื่องดื่ม เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของใช้ตกแต่งทั่วไป พร้อมกันนี้ยังมีการแสดงวัฒนธรรม ชมการแสดงประเพณีปีใหม่เมือง รับคำบั้นปอนปีใหม่ ขนม ตุง และชมการแสดงฟ้อนจ้โหลง

จึงขอเชิญชวนประชาชนชาวจังหวัดแพร่และผู้สนใจร่วมเที่ยวชมงานถนนคนเดิน และร่วมจับจ่ายซื้อสินค้าในวันอาทิตย์ที่ 1 เมษายน 2550 ตั้งแต่เวลา 17.00 – 23.00 น. ณ บริเวณถนนเจริญเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

ข่าวรอบเมืองเหนือ

โดย : สวท.แพร่ สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 วันที่ : 28 มิถุนายน 2550

หอการค้าแพร่ เชิญเที่ยวงานถนนคนเดิน ประจำเดือนกรกฎาคม 2550

นายเอกชัย วงศ์วรกุล กรรมการหอการค้าไทยและประธานที่ปรึกษาหอการค้าจังหวัดแพร่ แจ้งว่า หอการค้าจังหวัดแพร่ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่และเทศบาลเมืองแพร่ จัดโครงการถนนคนเดินขึ้นในวันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ซึ่งกำหนดจัดขึ้นทุกวันอาทิตย์แรกของเดือน เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ สร้างรายได้ ก่อให้เกิดทุนหมุนเวียนในจังหวัดแพร่ทั้งยังเป็นส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่

ภายในงานมีการจำหน่ายสินค้าอย่างหลากหลาย เช่น ผลิตภัณฑ์ชุมชน อาหาร เครื่องดื่ม สุราพื้นบ้าน ผลิตภัณฑ์พื้นบ้าน เครื่องแต่งกาย ของใช้ของตกแต่งทั่วไป ชมการประกวดร้องเพลงจากเยาวชนในจังหวัดแพร่ การจัดเวที

วัฒนธรรม เพลินเพลงอังกฤษ เรียนรู้วิธีเขียนอักษรเบรลล์และการทำคอมพิวเตอร์กราฟิก เรียนรู้วิธีการพับดอกไม้เพื่อนำไปบูชาพระในเทศกาลเข้าพรรษาของนักเรียนโรงเรียนสอนคนตาบอด อำเภอเด่นชัย เทียบกับภาพเมืองแพร่และชมข้าวหอมมะลิจังหวัดแพร่ จึงขอเชิญผู้สนใจร่วมงานถนนคนเดิน ณ บริเวณถนนเจริญเมือง อำเภอเมืองแพร่ ตั้งแต่เวลา 17.00 -23.00 น.

หอการค้าจังหวัดแพร่ อบจ.แพร่และเทศบาลเมืองแพร่ เชิญเที่ยวงานถนนคนเดิน

นายเอกชัย วงศ์วรกุล ประธานหอการค้าจังหวัดแพร่ แจ้งว่า หอการค้าจังหวัดแพร่ ร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และเทศบาลเมืองแพร่ จัดโครงการถนนคนเดิน ทุกวันอาทิตย์แรกของเดือน ซึ่งในเดือนที่ผ่านมาได้รับความสนใจจากประชาชนชาวจังหวัดแพร่และจังหวัดใกล้เคียงให้ความสนใจร่วมงานเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้การจัดงานก็เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจ สร้างรายได้ ก่อให้เกิดทุนหมุนเวียนในจังหวัดและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ ในวันอาทิตย์ที่ 7 มกราคม 2550 เริ่มเวลา 17.00-23.00 น.

กิจกรรมภายในงาน ท่านจะได้ชมการประกวดหุ่นน้อยเปรี้ยวอร่อยรสอบตัดสิน พร้อมกันนี้ทางสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดแพร่ สโมสรเยาวชนจังหวัดแพร่ ยังได้จัดลานวัฒนธรรม ถนนเด็กเดินบนถนนคนเดินด้วย โดยจะมีการแสดงร้องเพลงคำเมืองของเยาวชน การแสดงศิลปะพื้นบ้าน และการแสดงอื่น ๆ อีกมากมาย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชศรี ภักดีสุขเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำแนะนำและส่งเสริมในทุกๆด้านตลอดระยะเวลาการทำ
วิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตติศักดิ์ ธรรมมาภรพิลาส ที่กรุณาให้แนวคิดและ
คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งคำแนะนำที่ดีเสมอมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพนันท์ ตาปนานนธ์ ที่ให้ประเด็นแนวคิดและ
มุมมองเกี่ยวกับพื้นที่โครงการ

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ สัจกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพนันท์ ตาปนานนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จิตติศักดิ์ ธรรมมาภรพิลาส ที่กรุณาสละ
เวลาอ่านเล่มวิทยานิพนธ์ และร่วมรับฟังการเสนอวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ตลอดจนกรุณาให้คำแนะนำที่เป็น
ประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และน้องสาว ที่อยู่เคียงข้าง ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในทุก
เวลาไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ขอบคุณพี่ๆเพื่อนๆน้องๆ และชาว UD 6-7-8-9 ทุกคนที่คอยช่วยเหลือให้ข้อเสนอแนะและ
คำแนะนำที่ดีเสมอมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอขอบคุณ พี่แป้น สำหรับการช่วยเหลือด้านธุรการและงานด้านเอกสาร ตลอดระยะเวลา
การศึกษา

ขอขอบคุณ พี่เมย์ น้องตอยและเจ้าหน้าที่กองช่างเทศบาลเมืองแพร่ สำหรับข้อมูลพื้นที่
เทศบาลเมืองแพร่

ขอขอบคุณ อาจารย์หนู่ย ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทุกๆด้านด้วยดีตลอดระยะเวลา
การวิจัย

ขอขอบคุณพี่ปีสำหรับข้อมูลบ้านเก่าและในพื้นที่ศึกษาคำแนะนำดีๆเสมอมา

ขอบคุณ "หมูน้อยอิติธรรณี" กับงานพิมพ์ทุกตัวอักษรและแรงใจ ตลอดระยะเวลางานวิจัย

ขอขอบคุณ "แนวท" กับผลงานและพลังงานเอือกสุดท้าย

ขอขอบคุณ "ลิงเป็ยกแพร่" กับงานตัดต่อระดับคุณภาพ บทคัดย่อ และ งานถอดเทป

ขอขอบคุณ "หวานจ๋าย" สำหรับทุกโอกาสและคำปรึกษา

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้ความช่วยเหลือด้านทุนการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณทุกสรรพสิ่งรอบตัวที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

	นายพงศ์พล ว่องเลิศสกุล
วัน เดือน ปีเกิด	30 พฤษภาคม 2522
ปัจจุบันอายุ	29 ปี
เลขที่อยู่ปัจจุบัน	163/128 ม.2 ต.ช้างเผือก อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300
เชื้อชาติ	ไทย
สัญชาติ	ไทย
ศาสนา	พุทธ
ประวัติการศึกษา	
2551	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบชุมชนเมือง ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2545	สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คลองหก ธัญบุรี

